

מסורת הש"ס

(א) מיתלחלח פ' כנולח
(ב) [נקסחש] כנולח
נכנולח גליי [קרוך, ג] [כע"י]
נכנולח גליי ויעי ניקולח
(ג) הסהדרין [ה] [פמ"ש]
(ד) חסותס פוסטל ו' דיה
נעולס וד'יה מירס.
(ה) פ'א, ד' [מה נב,]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
(ו) פ'א, ד' [מה נב,]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
(ז) חסותס פוסטל ג' דיה
נעולס וד'יה מירס.
(ח) פ'א, ד' [מה נב,]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
(ט) חסותס פוסטל ג' דיה
נעולס וד'יה מירס.
(י) פ'א, ד' [מה נב,]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]
נדרטס [שטעטע נב, ג]

הגהות הב"ח

(ב) נבי יעוד מביא הדין
על אלה מעיקרא כתיב
בשקט כל נשמות: (ג) שם
הז' אומר מזה טועה
מזרבה מחדת פרענות:
(ד) שם דגן שמים נתן
לנו ותבא מזה ארצות:
(ה) ושם אלא ר"ל המודיע:
(ו) שם יצוין ובשכר
שכר ויין שמים הוא
קריש: (ז) רש"י ד"ס
ה' יוסף וכו' אל הר
הארמון והמזון:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ימים

היה לרץ לך עד שחטאו
במך: דנין איש מאיש, והא
דכתיב משה איש האלהים
אין דנין אלא משה סתמא:
מאתן ועשרים וחד לוגא.
שהיא מדה קטנה שנכולס

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

זה יהושע. שגלה עם משה עד מחומי הכר שנאמר (שמות כד) ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל ה' (י) כיני והמחין לו יהושע שם כל מ' יום שנאמר וישמע יהושע את קול השם ברעה ילמדנו שלא היה עמו ושהי יורד לו מן כנגד כל ישראל: עד מתי אפס מנצב דברים ומכיל עליה.

הַיְהוֹשֻׁעַ שִׁירָד לוֹ מִן כְּנַגַּד כָּל יִשְׂרָאֵל כְּתִיב
הִבָּא אִישׁ וּכְתִיב הָתָם יִקַּח לָךְ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
נֹגָן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ כּוֹ וְאִמָּא מִשָּׁה דְּכְתִיב
וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֵנוּ מֵאֵד דְּנִין אִישׁ מֵאִישׁ וְאִין
דְּנִין אִישׁ מִוְהָאִישׁ שְׁאֵלוּ תַלְמִידֵיו אֶת רַבִּי
שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחִי מִפְּנֵי מַה לֹּא יֵרֵד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל
מִן פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה אֲמַר לָהֶם אֲמִשּׁוּל לָכֶם
מִשְׁלָל לְמַה דְּהִרְבֵּר דְּרֹמָה לְמַלְכָּךְ בִּישֵׁר וְרַם שִׁישׁ
לָלוּ בִּן אֶחָד פֶּסֶק לוֹ מְזֻזוֹתָיו פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה
לֹא הָיָה מְקַבֵּל פְּנֵי אָבִיו אֲלָא פַּעַם אַחַת
בְּשָׁנָה עֲמִיד וּפֶסֶק מְזֻזוֹתָיו בְּכָל יוֹם וְהָיָה
מִמְקַבֵּל פְּנֵי אָבִיו כָּל יוֹם אֲף יִשְׂרָאֵל מִי שִׁישׁ
לָלוּ אֲרַבְעָה וְחֻמָּשָׁה בְּנִים הָיָה דְּוָגָּ וְאֹמַר
שִׁמְעָא לֹא יֵרֵד מִן לְמַחֵר וּנְמַצָּאוּ כּוֹלָן מִתִּים
בְּכֻרְעֵב נְמַצָּאוּ כּוֹלָן מְכוּוֹנִים אֶת לָכֶם לְאַבְיָהוֹן
שֶׁבִשְׁמִים דְּבֵר אַחֵר שְׁהָיוּ אוֹכְלִין אֹתוֹ
כִּשְׁתָּהוּ אֵם דְּבֵר אַחֵר מִפְּנֵי מִשְׁאֵי הָרֶדֶךְ
יִכְבֵּר הָיָה רַבִּי טְרַפּוֹן וְרַבִּי שִׁמְעֵאל וְזֻקְנֵים
יֹשִׁיבִין וְעוֹסְקִין בְּפִרְשֵׁת הַמֶּן וְהָיָה רַבִּי אֱלֵעָזָר
הַמְדוּעִי יוֹשֵׁב בֵּינֵיהֶן נִעְנָה רַבִּי אֱלֵעָזָר
הַמְדוּעִי וְאֹמַר מִן שִׁירָד לָהֶן לְיִשְׂרָאֵל הָיָה
גְּבוּהָ שִׁשִּׁים אַמָּה אֲמַר לוֹ רַבִּי טְרַפּוֹן מוֹדְעִי
עַד מָתִי אַחֶה ^ימִגְבֵּב דְּבָרִים וּמְכַיָּא עֲלֵינוּ
אֲמַר לוֹ רַבִּי מְקָרָא אֲנִי דוֹרֵשׁ ^בחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
אַמָּה מִלְּמַעְלָה גְּבֵרוּ הַמִּים וַיִּכְסּוּ הַהָרִים וְכִי
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה בַּעֲמֹם ^ג(חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
סָפֵלָה) חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּהָרִים וְכִי מֵיָּא שׁוּרֵי
שׁוּרֵי קִימִי וְעַד תִּיבָה הֵיכֵן מְנַיָּא אֲלָא ^דוּבִקְעוּ
כָּל מַעֲיֹנֹת תְּהוֹם רַבָּה עַד דָּאֲשׁוּ מֵיָּא בְּחָדִי
סוּרִי וְהִדֵּר חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גְּבֵרוּ
הַמִּים ^הוְכִי אִי זֶה מִדָּה מְרֻבָּה ^ומִדָּה טוֹבָה אוֹ
מִדָּת פּוֹרְעָנוּת הוּא אֲמַר מִדָּה טוֹבָה ^זמִמֶּדֶת
פּוֹרְעָנוּת כִּמְדַת פּוֹרְעָנוּת הוּא אֲמַר וְאֲרֻבוֹת
הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ כִּמְדָה טוֹבָה הוּא אֲמַר
^חיִצְחוֹ שֶׁחָקֵם מִמַּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פִּתַּח וַיִּמְטֵר
עָלֵיהֶם שֶׁן לֹאֲכֹל וְדָגָן שָׁמַיִם נָתַן לָם ^טכִּמְהָ
לְרִיבָא בְּאֵן שְׁמֹנֶה וְנִגְמָא מִן שִׁירָד לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל

בן יהודה אומר מן שירד להם
 'תערוך לפני שלחן נגד צוררי
 לוגא מחזיק שנא' כוסי רייה רוי
 לכ"ע הכא לישראל לחודיה ונפ
 עניין כנגד מי אמר רב חסדא

ובשכר שכר (ש) שתיה הוא וקן
מדי דמשכר ודילמא דבילה

עו.

הנ"ל חמשה עשר בנגד מ"י תימה ל"י דהכח קאמר סתמא דהש"ס דחמשה הויין ובסמוך פריך סתמא דהש"ס ואין שיתא וכן וי"ל דהא דקאמר הכא הני ה' עשרין כנגד מי לאו סתמא דהש"ס קאמר לה אלא מילתא דרב סתמא היא הכל וכו' האי גוונא איכא בדרב פרה מילתא וכו' (דף ק"ה ע"ב).

דמינעט ליה וכמה א"ר יחנן קב
בארבע אמות וכתר הכי פריך אי
דרך נפילה אפילו טובא נמי כו' וא"ר
מנאי קמינעט ליה מעיקרא וכמה
לימא דרך נפילה ואפילו טובא אלא
רבי יחנן הוא דקאמר וכמה וכה"ג
יש לפרש בפרק לא יחפור (ב"ב דף
כג:) גבי וכמה (א"ר יבנא) כמלא
רחב חלונא:

ובעשור אך בעשור שבת שבתון
ושבת שבתון והיתה
אֶכָּם. כִּי הִיא הַיּוֹמָה הַזֶּה
דְּבַר מִיָּמָה הִיא מֵאֵל דְּלֵא מִיָּמָה
כִּסְדֵּר שָׁנָה כְּמוֹנִים בְּתוֹמָה אֵלֶּה
לְגַמְרֵי מַלְמֻטָּה לְעֵמֶל קָדִים מִיָּמָה לְהוֹ
וּבַעֲשׂוֹר בְּפִרְשָׁתָּה פִּינָחָם וְאֵךְ בַּעֲשׂוֹר
שָׁנָה שָׁתוּן בְּפִרְשָׁתָּה אִמּוֹר אֵל הַכֹּהֲנִים
וּשְׁבַת שָׁתוּן וְהִיתָה לָכֶם בְּאַחֲרֵי מוֹת
אֵלֶּה שׁוֹבִיתָה לָכֶם כְּתִיב בְּרִישָׁא וְגִ'ל
לְהִי מִיָּמָה וּבַעֲשׂוֹר בְּרִישָׁא שָׁנָה
דְּמִיָּה נִפְקָא לָן לְעִיל (דף עד):
פִּירוּשׁ דְּעִינֵי כְּדָאמֵר לְעִיל יוֹבֵל
יֵשׁ בְּחַמָּה וּבְזֵנָה וְיַעֲטֵר מִ'ל כֵּל
מִלְּחָכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִינֵי הוּא קִרָּא
דְּוַעֲשׂוֹר דְּכַתִּיב צִיָּה וְעִינָם אֵלֶּה
נִפְשׁוֹתֵיכֶם לֹא מִלְּחָכָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְכִיּוֹן דְּכַתִּיב לְבָסוֹף קָא מִיָּמָה לְכוּלָּהּ
מַלְמֻטָּה לְמַעַל הֵיךְ סְפִירָם שְׁמוֹרִין
שָׁנָה שָׁתוּן אֵלֶּה בַּעֲשׂוֹר וּבַעֲשׂוֹר
וְהִיתָה לָכֶם וְעַל אֹרְחָה יִגְרָא אֵין
זֶרֶם יוֹבֵל לִיְמֵי טַעֲם:

הנני חמשה הוו ואנן שימא תנן.
 חימה לי דצקראי נמי חמיב
 שימא תרי בצארי מות ושלג בצמור
 אל הכהנים וחד בפניהם ו"ל דרי כל
 הנפש אשר לא תעונה לא קא חשיב דלא
 קחשיב אלא ציווין חטט ועניהם אבל
 האי דלא ציווי הוא לא קא חשיב:
 מנר

רובות יש בדלת ארבע ארבע
גבוה ששים אמה תניא איסי
ל מלכי מזרח ומערב שנאמר
למא דאתי מאתן ועשרין וחד
יומין הכא חדא שעתא התם
זר: אסור באכילה: הני חמשה
שבת שבתון ¹⁰ ושבת שבתון

תירוש חמרא הוא וקרי ליה
מא דסילקא אכסיערון מא
תאווה נפשך בבקר ובצאן בין
יה על ידי אניגרון שבר כתב
דבש וחלב ונכנס למקדש
חייב

לכל העולם כולו כמדת ט"ו אמה לכ' ארצות א"כ
חמשה עשרין כנגד מי כו'. לעיל נחשנה פירש שהם

עין משפט
גד מצוה

יב א מ"י פ"ח מהלכות
ביאת מחדש הל' ב :

דבינו חננאל

[illegible][illegible]

(א) היינו קרא דוהימה לכם
לחיות עולם בעשור לחודש
דמביב צפ' אחרי מות ויגירסת
רבינו היא המחזורה מכל
הגירסאות שנמצאו בזה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones